

Leven in de Goddelijke Wil – Vlaanderen

januari 2014

*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

Eind december en begin januari hadden we, in het HUIS van de GODDELIJKE WIL, de jaarlijkse kerstbijeenkomsten. Het was meer dan deugddoend - in Gods Willen - hier weer samen te zijn.

Een stukje uit de conferentie die werd gegeven:

HET RIJK VAN DE GODDELIJKE WIL

God heeft de mens geschapen opdat hij zou leven in het Rijk van de Verheven Wil, een Rijk van geluk, van vrede, van licht, van gelukzaligheid, van harmonie. De mens zelf moest het Rijk van God zijn.

Maar de mens weigerde het Rijk van God te zijn. En toen hij zich onttrok aan de Goddelijke Wil, trof hij zich aan in **een rijk van zichzelf**. Gezien het zonder God is, is het **een rijk van onrust, van duisternis, van angst, van treurnis, van ondeugden, van gevaar en van frustratie**. Zo heeft hij al het goede van dat **Goddelijke Rijk** verloren - **wijsheid, liefde, schoonheid, macht** - en is hij onwetend geworden, zwak, vol haat, en dus niet meer mooi.

Alleen de mens heeft gezondigd. Hij heeft zich beroofd van die Verheven, Heersende en Levenschenkende Wil van God. Nu staat hij buiten de Goddelijke Wil en leeft dolend buiten het Rijk van die Goddelijke Wil die hem beheerste. De mens, in Adam, wilde niet dat dit leven van de Goddelijke Wil zou vloeien in zijn wezen en hem in het eeuwige leven zou bewaren. Zo werd hij een zwart punt binnen de Schepping of zoals Jezus tot Luisa zegt:

“De mens die buiten Onze Wil leeft is altijd een wanorde in Ons scheppingswerk. Hij is een valse noot die de perfecte harmonie wegneemt uit de heiligheid van Onze werken.” (Deel 19)

De mens is dus de gevallen koning van de Schepping. Nochtans is hij juist geschapen om koning van de Schepping te zijn, de heerser over alles. Hierover lezen we nog steeds in deel 19:

“De Schepping werd tot stand gebracht voor de mens waarin hij de koning moest zijn van al het geschapene. Door zich te onttrekken aan Mijn Goddelijke Wil, verloor de mens het gezag en de heerschappij. Hij kon ook geen wetten meer maken in het koninkrijk van de Schepping zoals een koning gewoon is te doen in zijn Rijk. Doordat hij de eenheid van het licht van Mijn Wil was verloren kon hij immers niet langer meer regeren en bezat hij geen kracht meer om te heersen. Zijn wetten hadden geen waarde meer. De Schepping was voor hem als een volk dat in opstand komt tegen de koning en hem tot een mikpunt maakt van spot.”

Gezien hij niet meer door de Goddelijke Wil werd beheerst, verloor hij zo de heerschappij over het rijk van de Schepping dat voor hem was voorbestemd.

In het boek Genesis wordt gesproken over dit privilege van Adam om heerser van de Schepping te zijn. God zegende Adam en Eva en sprak tot hen: *“... bevolk de aarde en onderwerp haar; heers over de vissen van de zee, over de vogels van de lucht, en over al het gedierte dat over de grond kruipt...”* (Gn 1,28). En dit heersen over de Schepping verloor de mens dus door zich van God te verwijderen.

Hier bevinden we ons, zo kunnen we zeggen, in een voortdurende spanning binnen de Schepping. De geschapen dingen, die zich in hun wezen blijven bewegen in de Goddelijke Wil en de mens, die Hem heeft afgewezen. De Schepping komt in opstand tegen haar koning, tegen de mens, waardoor er een pijnlijke breuk ontstaat. En vervolgens is het God die moet beginnen met het herstel van deze verschrikkelijke scheuring, die de mens terug moet leiden naar zijn levensnoodzakelijke Bron. Zo begint God de komst van Zijn Rijk voor te bereiden. Daartoe bereidt Hij de volkeren voor, door middel van het volk Israël, op de komst van Zijn Zoon Jezus Christus, de Koning van de geschiedenis. Daarna stuurt Hij Zijn Geest om allen te leiden naar de gehele volheid: het opnieuw gaan leven in dat Rijk van de Wil van God, het Rijk dat Adam verloor aan het begin van de geschiedenis.

En indien God niets anders verwacht dan dat Zijn Wil heerst te midden van de schepselen, dan verwacht de Schepping zelf, die onderworpen aan die Wil leeft, wel het volle leven van de mens in dat Rijk van de Goddelijke Wil. Dan zal ze de uiteindelijke bevrijding ervaren van de slavernij, waarin de mens haar houdt. De Schepping is juist in lijden gedompeld: *“kreunt en lijdt barensweeën”* (Rom 8,22), zoals de heilige Paulus zegt. Wel, als de mens de heerschappij over de wereld heeft verloren omdat hij zich onttrok aan de Verheven Wil, verlangt de Schepping zelf naar de terugkeer van de mens. Dit zal de gehele vrijheid van de kinderen van God betekenen. Maar vergeten we niet dat, wanneer de mens de Schepping heeft willen gebruiken voor zijn egoïsme en het geheel van de door God ingestelde, natuurlijke wetten overhoop heeft gegooid, de Schepping zelf zich weert en ons steeds de negatieve gevolgen doet gevoelen. Op die manier kunnen we zeggen dat de Schepping kreunt en barensweeën lijdt en ongeduldig wacht tot de mens terugkeert in **het Rijk van de Goddelijke Wil**.

Zuster Assunta schrijft ons vanuit Corato:

“Zalig de armen van geest, want aan hen behoort het Rijk der Hemelen.” (Mt 5,3)

Wat een grote vreugde, in het Licht van de Goddelijke Wil dieper in te gaan op de goddelijke schat die bewaard is in de hierboven geciteerde Zaligspreking over **de armoede van geest**, die de sleutel is om de poorten te openen van het Rijk der Hemelen en de geest te vervullen met licht en vrede.

Deze Zaligspreking die uitnodigt om in te treden in de **armoede van geest**, schittert als goddelijke zon aan de horizon van de ziel.

Het is de **armoede** waarmee de Hoogheilige Mensheid van Jezus zich bekleed heeft en waarmee Hij zich heeft verrijkt, door ze te transformeren **in goddelijke armoede**, die niets van het aardse bevat, maar het allemaal doet uitmonden in de eeuwige rijkdommen van het Rijk der Hemelen.

“Hoewel Christus Jezus rijk was, heeft hij zich arm gemaakt voor u, opdat gij door middel van zijn armoede rijk zoudt kunnen worden.” (2Kor 8,9)

Wat dreef de duivel ertoe Eva aan te zetten tot ongehoorzaamheid, tenzij om haar te doen beroven van de goddelijke rijkdommen, die zij als geschenk bezat, ontvangen bij de schepping, om haar te bekleden met de kleren van menselijke en aardse **armoede**? Wij weten allemaal wat er gebeurd is. Kijk hoe **arm**, naakt, beschaamd zij er bij staan, onze stamouders, zodanig dat zij de noodzaak aanvoelen zich te bedekken en zich te verbergen voor Gods ogen, omdat er geen onschuld meer was in hen. **(Gn 3,7)**

Adam raakte met de hand de **armoede** van zijn daden aan. Het kwaad - de zonde - heeft de mensheid verarmd en haar tot slaaf gemaakt van aardse dingen. Wat een **armoede** aan **moraliteit**, aan **eerlijkheid**, aan **zuiverheid van geest** en aan **liefde voor caritas** loopt door de mensheid. De mens is blind en loopt met het hoofd gebogen naar de aarde toe om de restjes te verzamelen van de **lege** dingen van de wereld, want hij heeft de kostbare parel verloren van het ***“in de Hemel zoals op de aarde”***.

De **armoede van geest** dient als ondersteuning voor dat deel van mensheid dat gebonden is aan de aardse goederen, want de gaven die God in de mens bij zijn schepping heeft ingestort zijn eeuwig en zullen nooit vernietigd worden, maar bewaard blijven in de Zaligsprekingen en in de zielen die er voor kiezen de **armoede van geest** te beleven, dat wil zeggen: **in God** en **in de kracht van Zijn Wil**.

Met liefde zijn wij geschapen en met liefde zijn wij verlost. Ondanks de zonde, en met liefde en door liefde hebben wij, door de genade, de gave ontvangen van dezelfde heiligheid als die van de Schepper. Dit is het eigenlijk **geschenk** van het Goddelijk Willen. .

Huis van de Goddelijke Wil
Varendriesstraat 30
9031 Drongen